

використання рекомендацій, розроблених ученими в теорії ОРД і криміналістики; за допомогою вироблення самостійних, нових варіантів тактичних рішень на основі логіки та інтуїції, з урахуванням обставинки, що склалася, тощо [5].

Зрештою, результати опитування працівників оперативних підрозділів свідчать про те, що у 93 % випадків процес прийняття оперативно-тактичного рішення (формулювання, прийняття та реалізація) здійснюється колективно (шляхом узагальнення колективного досвіду) у взаємодії з іншими працівниками оперативних та слідчих підрозділів.

Також важливо зазначити, що на відміну від організаційних рішень в оперативно-розшуковій діяльності суб'єктами прийняття яких здебільшого виступають керівники оперативних підрозділів різного рівня, суб'єктами оперативно-тактичних рішень можуть бути як керівники оперативних підрозділів, так і оперативні працівники [2].

Список використаних джерел

1. Долженков О. Ф., Тарасенко Р. В. Стратегія як категорія теорії криміналістики та оперативно-розшукової діяльності. Вісник кримінального судочинства. 2017. № 2. С. 150–156.

2. Павленко С. О. Поняття та класифікація оперативно-тактичних рішень у теорії оперативно-розшукової діяльності. Проблеми законності. 2020. Вип. 150. С. 216–232. doi: <https://doi.org/10.21564/2414-990x.150.209794>.

3. Давыдов С. И. О роли ситуаций в принятии решений в оперативно-розыскной деятельности. Юридическая наука и правоохранительная практика. 2010. № 1 (11). С. 55–61.

4. Шиенок В. П. Оперативно-розыскная стратегия. Вестник академии МВД Республики Беларусь. 2005. № 2(1). С. 108–112.

5. Невский Е. П. О понятии «оперативно-розыскная тактика». Электронный научный журнал «дневник науки». 2019. № 4. URL: <http://dnevniknauki.ru/images/publications/2019/4/law/ Nevsky2.pdf>.

Пічкуренко Сергій Іванович,

доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВИХ І ПРАКТИЧНИХ ЗДОБУТКІВ У БОРОТЬБІ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

В сучасних умовах реформування МВС України та удосконалення діяльності Національної поліції правоохоронці, вчені і експерти констатують, що розкриття злочинної діяльності організованих злочинних угруповань в Україні стає все складнішим, оскільки корумповані групи працюють у тісній взаємодії з представниками тіньової економіки під прикриттям чиновників

різного рівня, в тому числі правоохоронних органів, мають власну розвідку й контррозвідку, володіють новітніми формами й методами протидії правоохоронним і судовим органам, використовують у своїй злочинній діяльності сучасні технології.

На нашу думку, один із важелів є використання в повному обсязі можливостей гласних і негласних штатних та позаштатних працівників.

Питання діяльності штатних негласних працівників постійно знаходиться в полі зору оперативних працівників і науковців, які здійснюють дослідження структури, ознак та видів організованої злочинності, використовують новітні оперативно-розшукові заходи та засоби у сфері боротьби зі злочинністю.

На виконання Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» в МВС України були створені спецпідрозділи по боротьбі з організованою злочинністю до основних напрямів діяльності яких було віднесено:

- виявлення та усунення або нейтралізація негативних соціальних процесів і явищ, що породжують організовану злочинність та сприяють їй;

- запобігання нанесенню шкоди людині, суспільству, державі;

- запобігання встановленню корумпованих зв'язків з державними службовцями та посадовими особами, втягненню їх у злочинну діяльність;

- запобігання легалізації коштів, здобутих злочинним шляхом, використанню суб'єктів підприємницької діяльності для реалізації злочинних намірів [1].

При цьому для забезпечення реалізації вказаних напрямів спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю МВС України мали право, якщо іншим шляхом задокументувати організовані злочинні дії та притягнути винних до відповідальності було неможливо, використовувати штатних і нештатних негласних співробітників, які вводяться під легендою прикриття в організовані злочинні угруповання [1].

Діяльність штатних негласних працівників була орієнтована на:

- збору інформації про криміногенні процеси у організованому злочинному середовищі, їх впливу на соціально-економічну ситуацію в регіоні та державі, виявлення схем, механізмів та конкретних фактів вчинення злочинів організованими злочинами угрупованнями, іншої інформації, що може становити інтерес для боротьби з організованою злочинністю, саме:

- виявленні негативних соціальних процесів і явищ, що породжують організовану злочинність та сприяють їй;

- виявленні і документування злочинної діяльності ОЗУ, їх корумпованих зв'язків;

– виявленні суб'єктів господарювання, які перебувають під впливом організованих злочинних угруповань або створені їх лідерами чи учасниками;

– виявленні схем відмивання коштів, здобутих незаконним шляхом, запобігання використанню з цією метою суб'єктів підприємницької діяльності, підприємств державної власності, а так само процесів роздержавлення і приватизації [1].

Тому за сучасних умов, на нашу думку, оперативні підрозділи Національної поліції, яким надано право використання штатних негласних працівників повинні зосередити свої зусилля в першу чергу на:

– інформаційно-аналітичному забезпеченні Міністра внутрішніх справ та главу Національної поліції для прийняття стратегічних рішень, щодо протидії злочинності [2];

– тактичному забезпеченні реалізації завдань у сфері боротьби зі злочинністю, зокрема організованою, шляхом використання можливостей штатних і нештатних негласних співробітників[3];

– виконання та забезпечення реалізації окремих оперативно-розшукових заходів та негласних слідчих(розшукових) дій передбачених Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та кримінальним процесуальними кодексами;

– організацію взаємодії з іншими суб'єктами ОРД, які здійснюють розвідувальну і контррозвідувальну діяльність для обміну інформацією і зосередження сумісних зусиль у сферах боротьби з організованою злочинністю та корупцією [4, 5];

– оперативно-розвідувальне забезпечення внутрішньої безпеки МВС України та Національної поліції, в тому числі осіб які беруть участь у кримінальному судочинстві [6].

Список використаних джерел

1. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» // Документи Верховної Ради України : URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

2. Закон України «Про Національну поліцію» // Документи Верховної Ради України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

3. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» // Документи Верховної Ради України : [сайт]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

4. Спільний наказ МВС та СБУ від 10.06.2011 № 317/235 «Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю»; // Документи Верховної Ради України : [сайт]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

5. Закон України «Про запобігання корупції» // Документи Верховної Ради України : [сайт]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

6. Закон України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» // Документи Верховної Ради України : [сайт]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.